

Hotýlek Na pobřeží

Helena Vondráčková

Zanechej svých nadějí,
na ničem nezáleží
Teď už si jen trofejí
V Hotýlku Na pobřeží
Víckrát ven nevýjdeš bílými dveřmi
A tvým strážcem je klíč
Sbohem ti řek kdož poslední Sny nás nezahřejí

Svět se ti báječný zdá a dobrý k narození
Pak si na nárožích stál od rána do setmění
V podzemní dráze je hrát zakázáno
Kdo dá za píseň chléb?
Zastav si vlak do nikam jeď kdo ví co bude dál

Svět tě nechal snít
Svět tě nechal jít
K čertu i s tvou malou láskou
Proudý limuzín záře baru kín
Pro tebe už nejsou víc
Vítej z dálky k nám
Nebudeš tu sám
S prázdnou kapsou s přísnou vráskou
Snad tě nemrzí náruč iluzí
Koukej třeba na měsíc

Na schůzku s ní na bulvár
už nikdy nepoběžíš
Na věky ses hostem stal
v Hotýlku Na pobřeží
Tady se neplatí penězi, šeky a čím s prominutím
Slzami závratí věky a zlým procitnutím

Svět tě nechal snít
Svět tě nechal jít
k čertu i s tvou malou láskou
Proudý limuzín záře baru kín
Pro tebe už nejsou víc
Vítej z dálky k nám
Nebudeš tu sám
S prázdnou kapsou s přísnou vráskou
Snad tě nemrzí náruč iluzí
Koukej třeba na měsíc

Svět tě nechal snít
Svět tě nechal jít
K čertu i s tvou malou láskou
Proudý limuzín záře baru kín
Pro tebe už nejsou víc